

Úspěšný Týden hokeje

Na náborovou akci přišlo přes pět tisíc dětí

STRANA 2

Čeští trenéři v zemi Tří korunek

Reportáž ze stáže ve švédských klubech

STRANA 3

Zlato pro kluky z Vysočiny

Mladí hráči bojovali na olympiádě dětí a mládeže

STRANA 4

Plzeňští olympionici: Všeestrannost je pro děti základ

Ač už se pomalu chystali na olympiádu, našli si tahouni lídra extraligy Milan Gulaš a Tomáš Mertl čas a zúčastnili se dalšího dílu úspěšné náborové akce Týden hokeje, kterou pořádá Český svaz ledního hokeje. Po ledě plzeňského zimního stadionu se s desítkami dalších dětí proháněly i jejich ratolesti.

Jak hodnotíte akci Týden hokeje?

Milan Gulaš: Podle mě to je parádní věc, super. Přišlo hodně dětí, jsem nadšený, že je to baví, že jsou rádi v kolektivu, a je to hodně důležité i pro klub.

Tomáš Mertl: Myslím, že je to správná cesta, jak přitáhnout děti k hokeji nebo celkově ke sportu. Výborný projekt, to svaz vymyslel dobře. Navíc to dává šanci i dalším dětem, jejichž rodiče třeba tolik nespportují nebo nespportovali, že to vidí na billboardech, přijdou a třeba je hokej chytne.

Jak se dostaly k hokeji vaše děti? Byla to jasná volba, nebo jste jim nechali volnost, ať se rozhodnou samy?

Milan Gulaš: My jsme s tím začínali, když jsem působil ve Švédsku. Kluk samozřejmě viděl, že já hraju, tak to chtěl vyzkoušet. Vůbec jsme ho do hokeje nechtěli nutit, ale vidím na něm, že ho baví. A to je pro mě strašně důležité: že ho chce hrát on sám.

Tomáš Mertl: U nás to bylo stejné. Kluk sledoval tátu, jak hraje hokej, a chtěl taky. A když už jsme na hokej vedli jeho, tak dcera začala taky.

Snažte se, aby poznaly i jiné sporty, nebo se zaměřujete jen na hokej?

Milan Gulaš: Pokouším se ho vést stejným způsobem, jako jsem začínal já, tedy vyzkoušet víc sportů. Pro rozvoj dítěte je důležité, aby se neupínalo jen na jednu disciplínu. Syn hraje i fotbal, tenis, nějaký bojový sport teď začínáme... Prostě aby měl na výběr, a pak uvidíme, co ho bude bavit.

Tomáš Mertl: Přesně tak, i my se snažíme vést děti takhle. Kluk chodí i na fotbal, začal taky trochu s tenisem, i když zatím ne na nějaké vysoké úrovni, spíš aby uměl všechno, ovšem hokej je pro něj jednička. Dcera začínala s bruslením, s hokejem a asi před rokem přesedlala na krasobruslení. To jí teď baví nejvíc, plus k tomu nějaká gymnastika. Všeestrannost je pro děti opravdu základ.

Jaká byla vlastně vaše cesta k hokeji?

Tomáš Mertl: Já mám dva starší bratry a odmala jsme vyrůstali na rybníku. To ještě byly pořádné zimy. Teď už takové moc nejsou, což mi s dětmi trochu chybí. Hned bych šel na rybník s nimi, vím, že to je nejlepší. Jinak

MILAN GULAŠ pózuje se synem Milanem a maskotem projektu Pojď hrát hokej při Týdnu hokeje v Plzni. Foto: ČSLH

jsme bydleli deset kilometrů od Budějovic, kam jsme začali dojíždět do sportovní školy, když nás rodiče dali na hokej.

Milane, váš tatínek byl také hokejista. Bylo od začátku jasné, že půjdete v jeho stopách?

Milan Gulaš: Ne, ne. Dělal to stejně, jako se to teď snažím já předávat svému synovi. Chtěl, aby mě to hlavně bavilo, samozřejmě postupem času, když jsem byl větší, tak se mi snažil víc a víc radit. Ale když jsem byl malej, tak pro něj bylo skutečně nejdůležitější, aby mě to bavilo.

Zmínili jste, že váš syn absolvoval první seznámení s hokejem ve Švédsku. Jak tam při-

stupují k hokejovým začátkům? Liší se od Česka?

Milan Gulaš: Řekl bych, že je to podobné. Rozdíl je spíš v tom, že tam se začíná opravdu organizovaně až od sedmi let, tady chodí děti dřív, od pěti, od šesti.

Setkávejte se s tím, že někteří rodiče mají na děti až nezdravé nároky a očekávání?

Milan Gulaš: Co mám možnost pozorovat, tak hodně rodičů – neříkám, že všichni – mají tu vīdinu, že se jejich dítě bude hokejem jednou živit. Myslím si, že to je začátek konce. Někteří rodiče to přehánějí, posílají děti na led každý den, na individuální tréninky, a to podle mě není dobrá cesta. Nejdůležitější opravdu je, aby děti hokej, nebo sport obecně, bavil.

Plzni se v této sezoně extraligy nadmíru daří. Myslíte si, že je to i díky práci s mládeží?

Tomáš Mertl: Sleduju, jak se vede dorostu i juniorům, to je super. Určitě z toho klub hodně těží, mládež je pro něj klíčová. A když bude právě hodně dětí u náboru a v přípravce a bude je to bavit, tak pak bude později i z čeho vybírat, trenéři se tady dětem věnují dobře.

Milan Gulaš: Je to určitě výborné vysvědčení pro trenéry naší mládeže. Máme tady u ní fakt kvalitní kouče, kteří toho mají hodně za sebou, mají zkušenosti i z aktivní kariéry. Takže talenty umějí vychovat a pro Plzeň je to jen dobře, že máme kam sáhnout a můžeme si nadějně kluky pak vytáhnout do áčka.

Milan Gulaš

- Narodil se 30. prosince 1985
- Extraligu začal hrát pravidelně od roku 2006 v rodných Českých Budějovicích
- V roce 2012 odešel do Plzně, hrál i za Magnitogorsk a Färjestad
- Loni se vrátil do Plzně a je nejproduktivnějším hráčem týmu
- V reprezentaci debutoval v sezoně 2009/2010, dosud odehrál přes čtyři desítky zápasů, letos ho kouč Jandač nominoval na OH
- Má syna Milana a loni na podzim se mu narodila dcera Ella

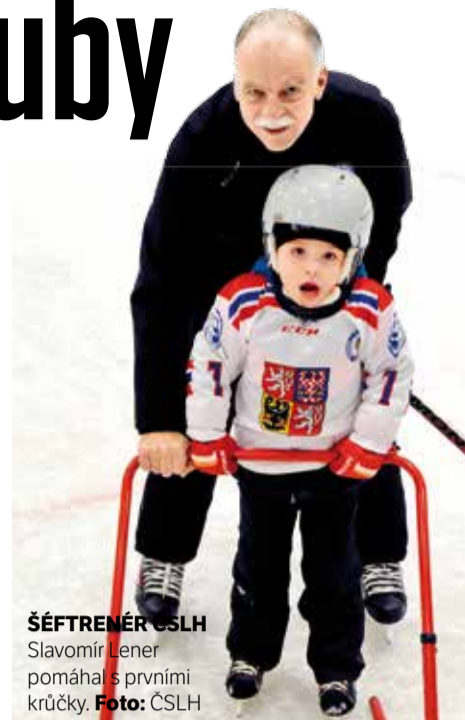

Tomáš Mertl

- Narodil se 11. března 1986
- Extraligu začal hrát v sezoně 2005/2006 za rodné České Budějovice, v klubu zůstal i po přestěhování do Hradce Králové
- V roce 2015 zamířil do KHL, kde hrál za Záhřeb
- Loni přestoupil do Plzně a je nejlepším střelcem týmu
- V reprezentaci hrál poprvé v sezoně 2014/2015, letos ho kouč Jandač nominoval na OH
  - Má syna Josefa, dceru Sofii a loni na podzim se mu narodil další syn Samuel

Týden hokeje nadchl děti i kluby

TITULE KLUCI
hokej prostě žerou.
Foto: ČSLH

ŠÉFTRENÉR ČSLH
Slavomír Lener
pomáhal s prvními
krůčky. Foto: ČSLH

16 000

Tolik dětí už se dohromady zúčastnilo akce Týden hokeje. Pilotní díl uspořádal ČSLH v září 2016, od ledna 2017 se koná dvakrát v roce celorepublikově.

Populární akce Týden hokeje má za sebou další úspěšný díl. Rekordní počet 141 zapojených klubů přivítal ve druhé polovině ledna dohromady přes pět tisíc malých zájemců o hokej!

Zatímco třeba v Rychnově nad Kněžnou se připojili k Týdnu hokeje poprvé a hned si pochvalovali přítomnost 24 dětí, jinde už jsou tradičními pořadateli. „Průběh akce hodnotím velice pozitivně. Troufnu si říct, že tento díl Týdne hokeje byl zatím nejzdařilejší. Je vidět, jak jsou děti nadšené, a tak to má být,“ konstatoval třeba Libor Daněk, šéf liberecké základny.

V podobném duchu se nesly ohlasy i z dalších zimních stadionů. Děti se v doprovodu rodičů seznámily se základy bruslení a tréninkem, přihlížely ukázkám minihokeje, odnesly si i dárky, připravené ČSLH a kluby.

Na řadě míst se do akce, která je součástí projektu Pojď hrát hokej, zapojili i známí hráči. V Uherském Hradišti tak hokejo-

Kluby s největší účastí dětí

Slaný	92
Zlín	89
Vyškov	86
Vitkovice	80
Kometa Brno	72
Jihlava	69
Pardubice	66
HC Plzeň	65
Kroměříž	64
PZ Kladno	64
Karviná	63
Prostějov	62
Haviřov	61

vému potěru asistoval třeba bývalý útočník NHL Radim Bičánek, v Porubě jako tradičně olympijský vítěz David Moravec, hráči extraligových A – týmů dorazili v Plzni, Hradci Králové či třeba Zlíně.

„Každá podobná akce pro děti, a především rodiče, je velmi prospěšná. Rodiče často nevědí, co dělat s dětmi ve volném čase,“ zmínil kapitán Zlína Ondřej Veselý fakt, že

i rodiče mohli získat cenné informace, jak hokej prospívá vývoji jejich potomků a co to obnáší mít doma malého hokejistu.

Řadu malých adeptů hry s pukem doslova nadchly. A tak se například ve Velkém Meziříčí a v Pelhřimově hned následující den hlásilo na regulérním tréninku nejmenších hokejistů pět nových zájemců. Ve Strakoněch si přímo na místě domluvilo prostřednictvím rodičů docházku s příslušnými trenéry dokonce kolem patnácti dětí!

Každý účastník, který se do projektu Pojď hrát hokej přihlásil a následně se v ČSLH zaregistruje, na-

víc získá poukaz na výstroj v hodnotě 1500 Kč.

Skutečnost, že akce Týden hokeje plní svůj účel, těší i prezidenta Českého svazu ledního hokeje Tomáše Krále. „Za dobu, kdy Týden hokeje pořádáme, vzrostla členská základna v nejnižších věkových kategoriích, tedy mezi pěti a devíti lety, o patnáct procent,“ liboval si Král.

„Díky akci, kterou ve spolupráci s kluby a profesionálními trenéry mládeže pořádáme, jsme již získali 1200 nových registrovaných hokejistů. Týden hokeje patří k našim nejúspěšnějším projektům a budeme v něm pokračovat, další taková akce proběhne již v září,“ slíbil prezident českého hokeje.

V nastaveném formátu Týdne hokeje chceme pokračovat

Pavla Landu těší čísla, kterých dosáhlo lednové pokračování akce Týden hokeje. Manažer projektu Pojď hrát hokej, pod který úspěšná náborová akce patří, se s tím však nechce spokojit a před sebou už má další výzvu.

Co bylo z vaší strany v lednu největší novinkou?

Z organizačního hlediska se toho oproti zářijovému termínu, kdy jsme spustili nový informační systém, který významně ulehčuje řízení projektu, příliš nezměnilo. Jako novinku lze vnímat zapojení nových klubů do projektu Pojď hrát hokej a dosažení rekord-

ního počtu zúčastněných klubů, který se v lednu vyšplhal poprvé přes hranici 140 klubů.

Jakým směrem se bude nyní akce ubírat?

Samotný formát akce Týden hokeje chceme zachovat, neboť odpovídá aktuálním potřebám jak klubů, tak i ČSLH. Řízení projektu Pojď hrát hokej, jehož součástí je i akce Týden hokeje, chceme i nadále zefektivňovat. Máme v plánu například rozšíření možností klubů při aktualizaci jejich údajů v rámci internetové stránky pojdrathokej.cz, nové funkce v informačním systému, dále chceme zvýšit materiální podporu dětí při přechodu z dětského do mládežnického hokeje a musíme se úspěšně vypořádat

s požadavky nové směrnice k ochraně osobních údajů. Rádi bychom i nadále mezi kluby šířili zkušenosti a doporučení, jak zlepšit fungování v jednotlivých oblastech.

Co je vaším hlavním cílem do příštího Týdne hokeje?

Především přesvědčit co nejvíce děti a rodičů, že je pro ně lední hokej tím správným sportem, kterému by se měli dlouhodobě věnovat.

Kolik byste v příštím vydání měli rádi zapojených klubů?

Rádi bychom se dostali k tomu, že v zářijovém termínu budou moci Týden hokeje uspořádat

všechny kluby, které jsou do projektu zapojeny, tzn. v tuto chvíli 144 klubů. Pro zářijový termín je limitujícím faktorem připravenost ledové plochy. Bohužel stále existují kluby, které ji ve druhé polovině září nemají k dispozici. A to bohužel platí i pro některé kluby, jež mají krytý stadion. Rovněž také existují kluby, které se zatím do projektu Pojď hrát hokej nezapojily. Jejich počet je rok od roku menší, což nás těší, ale pořad je nějakých osm až deset klubů, které provozují mládež, ale do projektu zatím nejsou zapojeny. Věříme, že se je časem podaří také přesvědčit o tom, že má smysl být v projektu Pojď hrát hokej a pořádat pravidelně akce Týden hokeje.

Švédský deník

Vladimíra Krampola

Klíčem je pohoda na tréninku

Reportáž ze Švédska, kde čeští regionální trenéři a koučové zapojení do svazového projektu Trenéři do malých klubů absolvovali přínosnou stáž.

Šéf sportovního úseku ČSLH Slavomír Lener poslal hokejové trenéry ze dvou stěžejních mládežnických projektů do čtyř klubů, které se na jihu Švédska věnují tréninku mládeže. Jsem zvědavý, co uvidím, a musím přiznat, že nemám velká očekávání. Za posledních sedm osm let se totiž u nás udělal ze strany svazu velký kus práce na poli vzdělanosti trenérů.

Vidím kolem sebe hodně mladých kolegů, kteří mají možnost diskutovat, probírat hokej od mládeže po národňák a třeba se i pohádat nad obsahem toho či onoho semináře. To jim trochu závidím, samozřejmě v dobrém.

Když jsem já před lety s trénováním začínal, dělal jsem hodně dobrých věcí, ale i spoustu chyb. Tehdy nebyl na svazu nikdo, aby mi řekl: To dělej jinak, nekřič, neboť tak příkazový a dej možnost svým svěřencům, aby je hokej skutečně bavil. To už se našťastí změnilo.

POJĎ HRÁT HOKEJ PO ŠVÉDSKU

Náš program zahrnuje sledování tréninků různých věkových kategorií i semináře a debaty s místními kolegy, kteří jsou v podobných funkcích, tedy na pozicích regionálních trenérů či trenérů v malých klubech ve Švédsku.

Začínáme v Lundu, který má zhruba 80 tisíc obyvatel. Místní klub se před 14 lety potýkal s finančními problémy a zbankrotoval.

Současné vedení založilo nový klub s novou sportovní strukturou. V prvním roce fungování (2008) a s novou halou k dispozici se zde přihlásilo na hokej asi dvacet dětí.

„Hodně nám pomohl fakt, že v té době rozběhl švédský svaz kampaň podobnou té, která se u vás jmenuje Pojď hrát hokej. Tady měla název Tre kronor hokejová škola,“ říká Niklas Wisén, šéftrenér Lundu.

„V září přijde každé rodině s dítětem v odpovídající věku dopis, ve kterém je pozvánka do projektu. Máme výhodu, že skoro každé dítě chce u nás sportovat, i když máme konkurenci hlavně v házené a ve fotbale. Přesto nám v období 2011 až 2018 přišlo do klubu přes 120 nových dětí,“ libuje si Wisén.

Jsem zvědavý na tréninkové jednotky místních trenérů. Jako prvního si všímám malé ledové plochy o velikosti zhruba jedné třetiny hřiště.

Je to úsporná varianta, ale pro trénink dětí bohatě stačí. Takových ploch (i pod širým nebem) jsem pak ve Švédsku viděl několik.

Dozvídám se, že právě tyto plochy jsou často financovány z veřejných zdrojů. „Jde o to, že se u nás stejně jako ve většině zemí Evropy radikálně změnil ráz počasí. Nemrzne, a tak naše vláda podporuje výstavbu podobných ploch, aby hokej mohl zůstat náš národní sport a aby se na brusle dostalo každé dítě. Místo nezamrzlých rybníků prostě postavíme menší kluziště,“ vysvětluje Wisén.

To už v hale začíná trénink. Trénuje se na malé i velké ploše v hale a oba tréninky začínají volnou zábavou. Kouč v malé hale vše pozoruje zpovzdálí, popíjí kávu a diskutuje s asistentem. Jsem trochu zklamaný, protože na ledě to vypadá jako chaos.

Jdu se podívat do velké haly, kde trénují asi o čtyři roky starší děti, tedy ročníky U12, U13. A ejhle, vidím to samé, nazval bych to trochu jako „chaos s větší intenzitou“ vzhledem ke stáří hráčů. Přemýšlím v tu chvíli, ve které zemi odvádějí trenéři lepší práci. Ale během stáže se dozvídám, že ve Švédsku je to záměr, věří, že volnost pomáhá dětem ke všestrannosti a vlastní tvořivosti.

Po půlhodině začíná tréninková jednotka, která je vyplněná z jedné poloviny dovednostními cvičeními a z druhé hrami. Na ledě je cítit něco, co není vidět a těžko se popisuje: je to atmosféra. Neskutečně milá a pozitivní. Nikdo se nevzteká, nehaleká, neřve, nekřičí a nemá hloupé poznámky. Cvičení jsou podobná těm našim a hry máme také podobné, ne-li stejné.

„Chceme, aby se kluci hokejem bavili, a necháváme jim volnost v rozhodování na ledě i mimo něj. Nejdůležitější je, aby se hráči napříč kategoriemi nebáli udělat chybu, proto netlačíme na výkon a už vůbec ne na výsledek,“ popisuje Wisén.

RADY OD TATÍNKA SUPERTALENTU

Přejíždíme do Göteborgu, kde nás čeká místní Frölunda. Nečekal jsem, že přijetí v tomto velkém klubu bude tak vřelá a výměna zkušeností tak otevřená. Vidíme trénink hokejistů v kategorii U14, U15. Na začátku opět volná asi

ČEŠTÍ TRENÉŘI sledovali ve Švédsku přípravu týmů různých věkových kategorií.

Foto: ČSLH/Vladimír Krampol

půlhodinová zábava, následuje trénink dovedností a hry. Cvičení opravdu nejsou jiná než u nás. I tady se ale celou jednotkou opět nese neskutečně pozitivní atmosféra.

„Děti dostanou zadaná cvičení, rozdělíme je do skupin a provedení i intenzita je na nich,“ říká trenér Akademie Frölundy Tobias Johansson a prozradí, že to, co vidíme, je trénink vybraných dětí ze čtrnácti spádových klubů, se kterými Frölunda spolupracuje. Něco podobného, jako je u nás projekt VTM.

„Na takovém tréninku necháváme hráče, aby pracovali sami na sobě. Jsme přesvědčeni, že právě volnost rozhodování u nich vytváří charakter osobnosti. Samozřejmě, že naše vedení nestačí, potřebujete spolupráci rodičů, především v tom smyslu, aby sem přicházely děti vychované z domova a chtěly samy. S tím ale nemá švédská společnost problém,“ pochvaluje si Johansson.

Opodál stojí tatínek Rasmuse Dahlina. „Netlačte na děti a nechte je chybovat. Jinak z nich uděláte schizofrenní odpalovače puků a budou z nich místo osobností frustrovaní mladí lidé,“ apeluje otec místního supertalentu, jenž je v sedmnácti letech v nominaci Švédska na OH.

„Myslíte, že atmosféra strachu z chyby dokáže mladé hráče někam posunout? Ano, rozlišit mezi hazardem a riskantním řešením nějaké situace, to dejme tomu. Ale příkazovat dětem, jak se mají na ledě chovat, je omezení jejich kreativity. Raději obětujeme výsledek jednoho nedůležitého utkání, než abychom potlačili kluka, který si chtěl podržet kotouč a něco s ním vytvořit,“ podotýká Dahlin starší.

I trénink A - týmu Frölundy se nese v podobném duchu jako příprava mládeže. V pozitivní atmosféře, když hra, tak na malém prostoru, nebo alespoň zkráceném hřišti mezi brankovou a například druhou modrou čarou.

LÍHEŇ NA OSTROVĚ

Po věhlasném klubu míříme na ostrov Öckerö, vzdálený od Göteborgu dvacet minut lodí, která je pro 12 tisíc obyvatel jediným spojením se světem. Říkám si, že budeme zklamaní, protože

výměna informací ve Frölundě byla obohacující a skvělá. Tak co nám může nabídnout malinký klub někde na ostrově?

Opak je pravdou. Právě tento klub je největším dodavatelem mladých hráčů do Frölundy. Před skromnou halou opět vidíme otevřené hřiště malých rozměrů, které je volně přístupné všem. Dokonce si v bednách za mantinelem můžete půjčit výstroj, kterou po použití vrátíte. Jak dlouho by vydržela u nás?

Na ledě jsou asi desetiletí kluci i holky a na všech stanovištích je hra. S míčem, s pukem, na babu, na sochy... A co je zajímavé? Hádejte. Samozřejmě, že ve vzduchu je až neuvěřitelná pozitivní atmosféra. Děti se tu opravdu baví.

Po tréninku pátrám po tom, jak je možné, že jsme viděli několikátý trénink v různých klubech, ale úžasná atmosféra všechny spojuje a přispívá k tomu, jak je možné, že jsme viděli několikátý trénink v různých klubech, ale úžasná atmosféra všechny spojuje a přispívá k tomu, že děti mohou hokej milovat. Šéftrenér Peter Jürgen říká, že oni tomu prostě věří a „jen“ plní strategii, na které se dohodly se svazem všechny kluby ve Švédsku.

Večer s mladšími kolegy diskutujeme o hokeji, o nových poznátcích. Jsou to kluci, kteří dělají svou práci s láskou, a držím jim palce.

KLÍČEM POZITIVNÍ ATMOSFÉRA

Co mi stáž ukázala? Myslím, že máme skvěle propracovaný trénink, zaměřujeme se na detaily, jsme důslední, a teď je jen otázkou najít správnou míru, aby se hráči nebáli hrát s kotoučem, aby byli na ledě zdravě drzí a neuchýlili se k odpalování puků. Jde o to, aby se naučili řešit situace s kotoučem a tím byli tzv. silní na puku.

Je jasné, že když vystavíme mladého hokejistu tlaku, že nesmí chybovat, uchýlí se k odpalování a vyhazování kotoučů. To pro mě bylo jakýmsi poselstvím, které jsem si přivezl, a dál bych ho rád šířil. A také utvrzení v tom, že pozitivní atmosféra vychází z pozitivně naladěných lidí, z pokory a zkrátka z toho, že si jeden druhého váží.

Autor je dlouholetým trenérem mládeže a pracuje ve sportovním oddělení rozvoje ledního hokeje ČSLH

VE VÝPRAVĚ nechyběli ani mistr světa z roku 1996 Jiří Kučera (vlevo), který trénuje mládež v Klatovech, či Daniel Branda, bývalý špičkový extraligový hráč a nyní regionální trenér. Foto: ČSLH/Vladimír Krampol

Láska k hokeji je víc než taktika

VÍTĚZOVÉ. Kluci z Vysočiny ovládli olympijský turnaj dětí a mládeže
Foto: www.olympic.cz

Slavnostní ceremoniál, zapálení ohně, urputné, ale férové bitvy jako pod opravdovými pěti kruhy. Olympiáda dětí a mládeže přinesla parádní sportovní podívanou a hokejový turnaj patřil k jejím ozdobám.

Na stadionech v Chocni a v České Třebové se utkaly týmy krajských výběrů hráčů narozených v roce 2003 a mladších. „Taktika? Herní instinkt a láska k hokeji. Pak můžete vyhrát celou olympiádu,“ burcoval před začátkem celého klání trenér Jakub Venc kluky z Vysočiny.

Za čtyři dny se tato slova stala skutečností, jeho svěřenci ve finále zdolali v prodloužení soupeře z Moravskoslezského kraje. „Snažím se z hokeje nedělat vědu. Vlastně je to krásná a hrozně jednoduchá hra, složitou ji dělají jen někteří. Jsem strašně rád, že kluci k turnaji přistoupili s takovou chutí a nadšením i bojovností,“ pochvaloval si kouč vítězů, jenž jinak působí u mládeže v Havlíčkově Brodě.

Při olympiádě se po ledě proháněla spousta kluků ze známých hokejových rodin. A tak své hokejové geny ukazovali třeba Jakub Brabenec, Adam Srdínko, Darek Bartošák, David Špaček, Jan Vopat, Adam Turek nebo Šimon Marha. Právě poslední

jmenovaný se ukázal jako rozený střelec. „Vlastně ani nevím, jak je to možný, dal jsem snad už dvanáct gólů,“ sám se divil syn bývalého útočníka Chicaga a pětinasobného mistra Švýcarska. „Přítom nic speciálně netrénuju. Vlastně mi radí se střelbou táta, na té pracuju, to jo,“ rozpomněl se talentovaný útočník.

Jeho počínání na ledě upoutalo i Miroslava Přerosta, asistenta trenéra úspěšné reprezentace do 20 let. „Šimon má velmi dobrý výběr místa, bruslí instinktivně tam, kde se něco děje anebo kde se něco dít bude. A to se nedá naučit. To hráči nadělí sudičky do pomyslné hokejové kolébky,“ říká kouč.

V Chocni pozoroval adepty, kteří dostanou pozvánku na další akce, kde se bude tvořit budoucí národní tým do 16 let. Co musí umět hráč, aby měl šanci dostat se do tohoto výběru? „Ptáte-li se na požadavky na hráče, tak k tomu musíte přidat i požadavky na trenéry. Aby kluky nenasvazovali přílišnou taktikou a nechali je projevít,“ vysvětluje Přerost a doplňuje: „Jestliže máte například taktiku týmu založenou na nastřelení kotouče a následném tvrdém atakování soupeře, tak z toho moc nepoznáte.

Naopak když trenér nevýsledkáři a chce po hráčích, aby třeba vzali odpovědnost za kotouč, nezbavovali se ho odpalováním nebo nesmyslným nastřelováním, tak se vám ukáže pravá osobnost hráče. Jak se projevuje v situaci jeden na jednoho, jestli si troufne jít do klíčky nebo objet protihráče s pukem na holi a podobně.“

Podle Přerosta nevádí chyba pramenící ze hry, když hráč chce něco vytvořit. „Naopak alibističtí odpalovači nikdy pozvánku do žádné reprezentace nedostanou. To by si měli uvědomit trenéři, hráči i rodiče, když na kluka křičí to pověstné ‚vyhoď to, vomeť to‘ a podobně. Krátkodobě můžete být úspěšní, ale rozvoj hráčů zpomalujete,“ upozorňuje zkušený trenér, podle něhož už taková osvěta nese výsledky.

„Bojujeme s tím a myslím, že začínáme vyhrávat. Když se třeba podívám na trenéra vítězného mužstva z Vysočiny, tak mám radost z toho, jak vedl mužstvo, na hráčích byla vidět radost ze hry. Přál bych si, aby to tak bylo ve všech věkových kategoriích, juniorský a seniorský hokej, kde už k tomu taktika pochopitelně přistupuje, nevyjímaje,“ uzavírá Přerost.

Hokejový kvíz

1 V kolika klubech po celé České republice se konal lednový Týden hokeje?

- a) 123
b) 136
c) 141

2 Po kolikáté uspořádal Český svaz ledního hokeje tuto akci?

- a) podruhé
b) potřetí
c) počtvrté

3 V jaké zemi se uskutečnil seminář českých regionálních a mládežnických trenérů?

- a) v Česku
b) ve Švédsku
c) v Rusku

4 Kolik mladých hráčů již v tomto ročníku zasáhlo do WSM ligy i díky uzavření soutěže a projektu Dukla?

- a) cca 20
b) cca 30
c) cca 40

5 Kdo byl vlajkonosem Pardubického kraje na Olympiádě dětí a mládeže?

- a) Tomáš Rolinek
b) Jiří Šejba
c) Dominik Hašek

6 Kolikáté skončily české hráčky na lednovém mistrovství světa do 18 let v ruském Dimitrovu?

- a) čtvrté
b) šesté
c) osmé

Správné odpovědi: 1c, 2c, 3b, 4c, 5a, 6b

Hráč měsíce Novák: Sen? Zahrát si s Eratem

Dvanácti góly a stejným počtem asistencí pomohl Matěj Novák juniorům brněnské Komety k vítězství v základní části DHL Extraligy. Díky vydařeným představením se také stal Hráčem ledna v této soutěži.

„Moje přednosti? O tom se mi divně mluví, aby to nevypadalo, že se chvám,“ červená se forward Brna. „Řeknu hru v útočném pásmu, tam mě to hodně baví. A naopak bych rád zapracoval na hře dozadu. Ne, že by se mi nechtělo šlapat zpátky, ale spíš myslím detaily obranné činnosti. Třeba řešení situací jeden na jednoho z pohledu bránícího útočníka.“

S hokejem začínal v Třebíči, od mladšího dorostu působí v Kometě. „Je to pro mě skvělá hokejová škola,“ pochvaluje si titel bývalého kanadského útočníka Vincenta Lecavaliera. „První rok, co jsem do Komety přišel, mě trénoval pan Zábanský. Na toho vzpomínám moc rád, myslím, že mě toho hodně naučil,“ zmiňuje majitele klubu.

Dost možná se do jeho trenérských rukou dostane znovu. Zábanský totiž nyní vede A – tým dospělých a právě ten je Novákovým cílem. „Rád bych to dotáhl s juniorkou k titulu a dlouhodobým cílem je prosadit se do sestavy áčka. Chtěl bych si zahrát třeba s Martinem Eratem, ten je pro mě dalším vzorem,“ zmiňuje brněnskému lídra 18letý forward, jenž už posbíral první starty mezi dospělými ve WSM lize za rodnou Třebíč.

HRÁČ LEDNA

DHL Extraliga juniorů

Matěj Novák (Kometa Brno)

Extraliga staršího dorostu

Jakub Čížek (Budějovice)

ELIOD Extraliga mladšího dorostu

Joshua James Mácha (Šumperk)

MATĚJ NOVÁK
je hvězdou juniorky Brna.
Foto: archiv Matěje Nováka